

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

Joi 10 Sept. st. v.
22 Sept. st. n.

Va esi joia si dumineca.

Redacțiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 68.

ANUL XVII.

1881.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe 1/2 de an 5 fl.; pe 1/4
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România 2 galbeni.

Mintea și norocul.

— Novela. —

(Fine.)

— Bună oră, cum se te porți cu lumea, — răspunse Iordănică și voi să plece.

— Sci că esti hazliu, — își urmă Mitică batjocura. Par că sînteți toți de un neam. căți vă trageți din părțile aceste. Am mai cunoscut pe cineva, pe un anume Hagi Velicu, care și el se trăgea de prin Ungurime, și eră tot așa de vorbă lungă, și tot așa de supărăcios, ca și dta.

La numele de Hagi Velicu, Iordănică se opri în loc, și fără a reflecta la atacul adresat prin vorbele lui Mitică către el, dișe: În adevăr Hagi Velicu este neam cu mine. Mai trăește? Ietă cum am uitat să te întreb de dsa.

Mitică la această întrebare stete puțin cam suprins. Fără să voiească, dedese de urma rudeniilor ale repausatei Vămescă. Nu sciă, se-i spună lui Iordănică se ști se nu-i spună, că acel Velicu eră tata Vămescăi. Răspunse deci prin o întrebare dișind: „Te rudesci de aproape cu Hagi Velicu?”

— Nu, nevastă mea, repausata, eră feta unei a doua verișore a Hagiului. Dar mai trăește? — „Nu mai trăește, a murit.”

— De ce mă întrebași decă mă rudesc de aproape cu el?

— Ien așa! Mai are ceva rude mai de aproape pe aici Hagi Velicu?

Iordănică, care după cum scim, avuse o presimțire, că Vămescă cea ucisă, eră în ore care atingere cu el, și care sciă controversa în privința moștenirii, în loc de a desluși pe Mitică întrebă:

— Dór nu va fi rudă și cu dta, adecă, cu repausata Vămescă?

Mitică voiă să cocoloșească tréba, dar nu putú, după una alta trebui să marturisască, că acel Hagi Velicu eră chiar tata Vămescăi.

X.

— Vere Lițule, vere Lițule Hagi Velicu, fratele mamei tale, a fost chiar tata Vămescăi, tu esti singurul moștenitor. nu ți-am spus, că am o presimțire? Ce? ai presimțirea mea n'a fost dréptă? — cu aceste cuvinte și plin de emoțiune întimpină Iordănică, pe vérușeu, îndată după ce aflate din gura lui Mitică scirea îmbucurătoare.

Lițu se îngălbini puțin, dar nu-și perdú cumpétul și pentru a și-l susține și mai bine, începú a-și resucii mustățile cu înverșunare.

— Veți că ai noroc mai mult de cât minte, — dișe Iordănică, — dar nu-i așa, a se-mi dai și mie din norocul têu, adecă din galbenii ce vei luá dela Vămescă.

Lițu își resucii mustățile și mai tare și dișe:

— Vom vedé.

— Ce fel vom vedé, cum vom vedé, dór nu vei fi o fieră selbatică, se nu aibi nici un pic de recunoscință cátră mine, care îți aduce ploconul gata în casă.

— Vom vedé, decă voi moșteni în adevăr.

— Cât despre acésta. nu mai încape nici o îndoielă.

Și totuș indoiela Lițului nu fu fără cuvânt, căci în adevăr avú se se lupte mult și cu înverșunare pentru acea moștenire, dobândindu-o în fine — pe jumătate.

Iordănică când vedú grămada de galbeni, ce căduse în partea Lițului, nu se putú reține, de a nu repeta vorba sa cea vechiă, dișind:

— Veți că norocul tot e mai puternic decát mintea!

— Tocmai din contra, — răspunse Lițu, — mintea e mai mare decát norocul, căci fără minte, n'asi fi putut câștiga procesul în contra Bucurescenilor, precum l'am câștigat.

Iordănică i-ar fi putut răspunde la acésta câte și mai câte, dar acum i dede glas, căci Lițu eră acum bogat și eră demn de a fi măgulit.

El dișe deci:

— Așa-i, așa-i, norocul fără minte nu plătesce nimic.

În sine însé se gândi:

— Cu mintea ta, vei da ierăși de vr'o baie de carbuni de pétră, ș'apoi vei vedé tu că: norocul fără minte, nu plătesc nici măcar cât o cépă degerată.

Theochar Alexi.

Esposiția română din Sibiu.

VI.

Școla practică de lângă seminarul Andreian din Sibiu.

Întrând în despărțementul școlei, îndată ce treci dela piramida cu flori în jurul căreia se află espuse lucrările de mână ale evelor din „Asilul Elena Dómna”, ni se infăcișeză în mijlocul salei o frumoasă colecțiune de tot felul de requisite și instrumente de școlă, cu deosebire pentru instruirea din științele naturali. Tóte aceste sînt espuse pe 3 mese, în formă de oblong, mai tóte dela școla practică de lângă seminariul Andreian.

Între aceste se află 2 bance pentru școlele populare, ier mai spre fund o catedră, pe acésta o mesă de școlă

și la dreapta o tablă pe stativă, cari toate sunt espuse de către comitetul granițaresc din reg. I ca modeluri și cari, după informațiunile primite, sunt deja introduse în toate școlile granițaresci.

Requisitele și colecțiunile din științele naturale sunt astăzi socotite de către toți oamenii de școală de cea mai mare importanță, sunt o condițiune principală pentru propunerea din științele naturale, sunt pentru o școală bună o pretensiune ca și învățătorul bun. O școală de ar ave ori cât de buni institutori ori profesori, lipsindu-i aceste, i lipsesc acea parte care ar fi merită să întregescă pe învățătorul bun și fără de care învățătorul, ori cât de bun și de brav, nu va pute produce aceea ce ar dori și ar trebui să producă.

Acosta se pretinde dela fie-care școală în care se propun științe naturale, dar mai mult se pretinde dela o școală de pedagogie se preparandie care are să crească și să califice oameni cari la rëndul lor au asemenea să instrueze. Nu ne putem închipui cum ar pute să propună un învățător cu succes aplicând intuițiunea în științele naturale, decât densusul nu a avut ocaziune să guste din prelegeri de aceste și nu a vedut nimică experimentând.

Colecțiunea de requisite și aparate espuse de către institutul amintit ne vorbesc și ne arată cumcă acel institut este bine organizat și se află pe calea fericită de a-se organiza și mai bine. Cu deosebire ne-a plăcut mult colecțiunea de preparate în gyps pentru instrucțiunea intuitivă din anatomia omului, care colecțiune este compusă: 1) Trunchiul omului fără cap cu ambele cavități, pectorale și abdominale; 2) Plumânii cu inima; 3) Inima singură; 4) Craniul cu creierii; 5) Capul cu arteriele, vinele și nervii; 6) Laringele; 7) Ochiul; 8) Urechia. Toate aceste astfel construite, cât la demonstrare se pot desface în mai multe părți... Cunoscințele anatomice și fiziologice ale omului pe cari se bazează și cunoscințele igienice, sunt absolut necesare pentru fie-care om, cu atât mai vârtos pentru un institutor. De aceea este mare trebuință a se propune aceste în școlile preparandiale, ier la propunere este mare necesitate intuițiunea, adecă preparate anatomice și scheletul se scheletul sechelet omenesc.

Lângă aceste se află preparate în spirit de vin 2 șerpi, 2 șopirle, 1 pește și o panglică, apoi 6 bucăți de animale sugătoare infoite (implute) și vre-o 30 păseri asemenea infoite. Din aceste vre-o 17 sunt lucrate și donate de clericul de a. II din sem „Andreian“ Sabin P. Popoviciu. Tot acest tiner a mai donat acestei școle o colecțiune de plante uscate și determinate, dintre cari cele mai multe sunt recolate întregi. Este demn de totă lauda zelul și diligența ce a dovedit acest tiner și ar fi de dorit să afe mulți imitatori.

Pe mēsa de a stānga se află peste 20 diferite aparate fizicale, apoi vre-o 23 modele de cryptogame (bureți), imitate după natură. Pe mēsa de a stānga se află mai multe probete, retorte și alte sticle și aparate pentru experimente din chimie, apoi vre-o 4 globuri dintre cari unul cu lună este espus de comitetul granițaresc al reg. I. Din mineralogie se află vre-o 84 bucăți de minerale, mineraiuri, petri geognostice și petrifacte, multe nedeterminate și în urmă 11 modeluri mici din cristalografie lucrate din hārtie grōsă.

Afară de aceste a mai espus acosta școală încă 5 tabele de pārete pentru zoologie (despre animalele mamifere), mai multe mape (charte) dintre cari 2, una a comitatului Sibiu și a 2 a Transilvaniei, sunt lucrate fōrte bine de clericul de a. II Ion Sava din seminariul „Andreian“, și în urmă mai amintesc și o mașină de comput.

De și aceste obiecte, afară de cele donate de clericii amintiți, sunt lucruri străine, credem a merită a

se face amintire de ele, pentru că de aci se vede cumcă acel institut are bărbați bine calificați, bărbați de specialitate, cari pricep misiunea ce ș-au luat și în urmă se vede, cumcă acea școală este bine organizată și ține socotēla de trebuințele șilnice ale poporului nostru.

Am dori ca toate școlile noastre de acosta natură să imiteze școla practică de lângă seminariul „Andreian“ din Sibiu.

VII.

Comitetul administrator de școlile granițaresci din fostul I regiment românesc de graniță.

Lumea didactică întregă reclamă reformarea școlilor primare (normale s. poporale) în o direcțiune mai practică menită de a satisface trebuințelor șilnice ale poporului. Cu atât mai mult se reclamă la noi aceste reforme, unde este un popor per eminentiam econom și agricol. Comitetul granițaresc se vede cumcă a înțeles bine aceste reclame și trebuințele poporului. Direcțiunea ce a dat densusul dezvoltării școlilor granițaresci este una din cele mai fericite și mai binecuvântate, ce ar fi bine să fie imitată de toate școlile noastre poporale.

Daună mare, că lucrurile espuse de elevii acestor școle, precum și cele espuse de elevele școlilor de fete erau imprășciate prin toate părțile localului de esposiție, care impregiurare ne-a împedecat mult atât pe noi, cât și pe alți vizitatori cari s'au interesat de ele și voiau adevērata aprețiere a lor...

Vom cită la acest loc pe acele ce le-am putut apreția mai de aproape. Cu aceste credem a pute convinge pe ori cine, cumcă aprețiarile noastre de sus nu sunt exagerate, ci sunt basate pe fapte.

Școla din Vistea inferiōră a espus 1 peleria de paie, 5 perii de vestminte, de cisme, etc. 1 model de plug, 3 corfe de salcie pentru diferite scopuri. Școla din Voila a espus 1 car și un plug (modeluri), 8 pelerii de paie decorate, 2 corfițe de nuiete, 4 corfițe de paie și 14 diferite perii. Școla din Hateg a espus 4 corfițe de nuiete, 2 pelerii de paie și un scātulă din lemn. Școla din Vestem, 3 pelerii de paie, 3 perii, 1 rudă de săpon produsă de copilele din cl. II, cālamar de lemn cu stelagiu de pene. Școlile din Racovița și Copăcel pelerii de paie. Școla din Mārgineni, 2 pelerii de paie, 1 coșniță de albine. Școla din Scoreiu 2 pelerii de paie, 1 cuadrat și 1 triunghiu tăiat din hārtie grōsă. Școla din Orlat 3 corfițe cu mānușe, 8 pelerii de paie, 2 bucăți de cēră, 1 litră de miere de albine, 1 felinar. Școla din Lisa 4 pelerii de paie, 2 felinare (fānare), 1 bucată de săpon.

Și decă este posibilitate de a-se invēta în școlile granițaresci lucruri atât de folositoare, credem că acesta posibilitate este la toate școlile, și de aci s'ar respāndi pe incetul și în popor. Prin introducerea acestor lucrări în școală și de aci în popor s'ar produce cele mai binefăcătoare folose, s'ar invēta succesive de a-și produce țeranul nostru singur o mulțime de lucruri nedispensavere pentru casa sa și economia sa, pe cari astăzi le cumperă cu bani scumpi dela străini, ier de altă parte s'ar cruță un frumos capital din averea noastră națională.

Săpunuri, felinarii, corfe impletite, pelerii de paie și altele o mulțime de lucruri le pōte face și cel din urmă țeran mai fără cheltueli, căci material are destul, nu are trebuință să cumpere, timp are destul. În serile cele lungi de iernă ar ave și densusul o bună distragere.

Decă țeranca română pōte produce atâte lucruri minunate din resortul ei, de ce se nu pōtă produce și bărbatul alătura cu dēnsa din resortul lui?

Școala se premergă, se facă ca cele din reg. I de graniță, și poporul nu cred că va lipsi dela îmbrățișarea tuturor ramilor de industrie.

Suveniri dela expozițiune.

Expozițiunea s'a închis.

Ea a fost strălucită.

Dar totă lucrărea are și umbra sa. Astfel și acesta.

Umbra ei a fost indolița publicului românesc.

Ținuturi întregi n'au fost represintate, nici prin obiecte, nici prin indiviți vizitatori.

Dar cine se se mai mire și de asta!? Aă nu scie totă lumea, că decă se face vr'o întreprindere românescă, ceea ce de sigur o va întimpină: este indolița publicului nostru!

*

Cum me preublăm prin localul expozițiunii, întelnii pe un vechiu prieten pe care nu-l vedusem de mult.

— Ce ț-a plăcut p'aici?

— Am tot căutat, însă n'am găsit.

— Ce?

— Un Marămureșan.

*

— Sciți pentru ce actorul Lugoșan n'a jucat sub numele seu, ci sub numele Gorjan?

— Pentru că i-a fost cu greu să fie între atâța români el singur — lugoșan.

*

— Astăzi am vădit o minune p'aici.

— Ce?

— Un Caransebeșan.

— Ah!

— Însă numai în vis.

*

— Aradani s'au portat mai bine.

— Da, da.

— Ei at' trâmisi vinuri.

— Da, da... Spre vândare.

*

A treia di după deschidere.

Dela gară vine avisul la biuroul expozițiunii, că au sosit patru-deci de lădi pentru expozițiune.

Trebuiau să sosescă cu dece zile înainte.

Punctualitate românescă!

*

În lăgătură cu asta ietă și o exclamațiune a unui vizitator de lângă mine:

— Comitetul ar fi trebuit să presinte îndată în ziua primă un catalog al tuturor obiectelor din expozițiune.

*

— Ce deosebire este între alte expozițiuni și între aceea din Sibiu?

— La alte expozițiuni obiectele nu se mai primesc după terminul fiesat pentru trâmire, — ier la asta, decă nu s'ar fi primit, ar fi remas golă.

*

Unii făceau observațiunea, că comitetul ar fi putut s'aducă în expozițiune niște țerance mai frumoșe, spre a țese acolo, căci astfel ele ar fi represintat și tipul de femeie română.

Un domn respunse:

— Comitetul pentru aceea n'a adus aici țerance mai frumoșe, pentru ca publicul se se uite la lucrul lor și nu la ele.

*

Cum me preublăm prin expozițiune și-mi făceam notițe, băgai de sémă, că un domn privesce curios cu

coda ochiului în notițele mele, se vedă că ore ce însemn?

Spre a-i satisface curiositatea, îl lăsai tocmăi lângă mine, ca să vedă ce scriu.

Și el ceti ceea ce scrisai:

— Este urit să se uite cineva furiș în scrisoarea altuia.

Domnul meu se depărtă iute.

Ioșif Vulcanu.

C e e n o u ?

Mama regelui Carol în Sinaia. Regele și regina României, dimpreună cu curtea lor și cu o suită numerosă a vinit mercuri în 2/14 septembrie cu tren de curte la Predeal, întru întimpinarea principesei Iosefina de Hohenzollern, mama regelui. Aci gara eră îmbodobită cu brați și flori și mii de persoane venite cu 5 trenuri de plăcere așteptau sosirea. Damele erau în costum național. Sosind trenul, mama regelui și suita se deteră jos în mijlocul aclamărilor a mii de glasuri. Regele și regina sărutară mâna principesei; acesta, la brațul regelui, se îndreptă spre salonul de așteptare, unde ministrul de interne Rosetti o bineventă prin următoarele cuvinte: „Alteță Regală, bine ați vinit în România, pe acest pământ, unde sunt acum 15 ani, Augustul Vostru Fiu a pus piciorul pentru prima-ora. Principele pe care ni l'ai dat atuncea, impunând tăcere iubirii Vostre de Mamă, astăzi rege, Te primesce în brațele Sale. Prin virtuțile, devotamentul și valoarea Sa, El a sciut să câștige iubirea României, stima și încrederea tuturor Puterilor. Națiunea nu va uită nici odată tot ce dorește Suveranului seu mult iubit, iubit prin El însuși, pentru augusta sa familie și pentru demna sa Soție, care a luat o parte atât de viuă la luptele și suferințele prin cari amă trecut. Fericți d'a puté salută în fine pe mama regelui nostru... ascultă glasul națiunii, care mai bine decât mine îți dice: Mamă a regelui nostru mult iubit, bine ai vinit!” Principesa mulțumî adânc mișcată, apoi regele i prezentă toate persoanele aflate în salon. Apoi toți se urcară în tren, care porni spre Sinaia. Acolo mai multe persoane nalte primiră cu buchete pe suverani. Regele și regina presintând persoanele prezente, se suiră în trăsurile Curții, îndreptându-se spre mănăstirea Sinaia, unde compania de vânători supt arme și musica de roșiori deteră onorurile cuvenite. În sunetul clopotelor și cântările choralului, compus din elevele asilului Elena, intrară în biserică, unde se ținū serviciu divin, după cari principesa fu condusă în apartamentele sale. Séra la 7 ore prânđ de gală. La 9 retragerea cu torțe a garnisoniei, ier casele, împodobite cu flori și covore, splendid iluminate. La 10 Maj. Lor și principesa se retraseră în apartamentele lor. În fine adaugem, că născută la 21 oct. 1813, principesa Iosefina Friderica Luisa, mama regelui Carol, este fiica repausatului mare duce de Baden, Carol Ludovic Frideric și al soției sale Ștefania Luisa Adriana Napoleona, vice-comitesă de Beauharnais, fiică adoptivă a împératului Napoleon I.

Di Cipariu în Sibiu. Corespundintele nostru din Sibiu ne scrie aceste șire: Joi s'a prezentat ieră în mijlocul nostru respectabilul președinte al Asociațiunii, pentru ca să assiste la prima ședință din est an a comitetului, în care s'a introdus și noul secretar, dl dr. Bărcianu. Séra la 7 ore dl președinte a intrunit pe toți membri comitetului la un supeu splendid în otelul Neuriehrer. Ilustrul bărbat, dl Cipariu, se bucură de sănătate completă. Este vesel, c'o față serină, mai pe sus de tôte, c'o inimă jună, entusiasmată pentru viitorul națiunii. Când ne cugetăm la trecutul nostru, dice venerabilul bătrân, și-l comparăm cu prezentul, se mul-

tumim Ddeului nostru, pentru că suntem asigurați. Deie cerul ca se-l avem încă mulți ani în mijlocul nostru!

Hymen. *Di Antoniu Precup*, teolog absolut, la 25 septembrie se va cunună cu domnișora Victoria Șoldea în Mititeiu în Transilvania. — *Di Ioan Andreiu*, cleric estern din Blaș, la 6 l. c. ș-a serbat cunună cu dșora Nina Feier, fiica dlui notar din Ascileul-mare în Transilvania.

Petrecere română în Sucéva. Românimea din Bucovina se deșteptă din somnul cel de mörte. De un timp încöci, precum ni semnalară și corespundinții nostri de acolo, se iviră mai multe semne, cari ni arată o renviare națională. Între aceste este și deschiderea unei clase paralele române la gimnasiul din Sucéva. Clasa primă s'a și deschis, înscriindu-se la ea un număr frumoșel de studenți. Mulți din ei însă sânt sëraci, și reclamă ajutor. Pentru ajutorarea acestora studenții academici români dela universitatea din Cernăuți anunțiară o serată cu joc pe 3, 15 septembrie la Sucéva, despre care primirăm informațiune după încheierea nrului trecut. Despre succes sperăm a puté rapörtä de altă-datä.

Congresul studenților români s'a întrunit duminică la Pitești. Cei ce veniră de cătră Iași, întelniră pe cei ce porniră dela București, la stațiunea Chitila, de unde își continuară dimpreună călătoria la Pitești, unde sosiră la 11 öre din ñi. La 2 öre se ținü prima ședință, când se constituü congresul; luni urmä a döua ședință: marți se facü excursiune la Curtea-de-Argeș; mercuri fu ultima ședință și alegerea comisiunilor cari sę organizeze viitorul congres, precum și tragerea la sortü a orașului în care se va ținé.

Mai mulți tineri români din Sibiuu, ni se scrie de acolo, äü vrut sę participe la congresul studenților români universitari întruniți la Pitești, dar poliția nu le-a dat pasaporte. Unde este toleranța și libertatea cu care se fălesc maghiarii în Europa?

Sinaia este acuma cel mai plăcut loc de petrecere în tötä România. Acest punct frumos în sinul Carpaților din an în an se umple cu nöue clădiri și cu nöue grădini. Pe lângä cele döue mari oteluri ce esistä, și alte câteva mai mörunte, döja s'a clădit un nou și frumos otel, cuprinđör de 90 camere, care în anul viitor va fi cu deseversire gata. Nu departe de Sinaia, la Predeal s'a descoperit döue sorginți de apă iodată, care, după analiza făcutä de drul Istrati, medicul băilor, și alți ömeni de sciință, s'äü gäsit că sânt superioare celor dela Hale, reputată pentru asemenea isvöre. Apa acestor isvöre va fi adusä la Sinaia prin burlane de sticlä. Acöstä aducere va necesita o cheltuielä de 60,000 lei, pe care Eforia spitalelor civile din București o va face; dar în fine Sinaia va fi transformatä într'o desevërșitä stațiune de aer curat și de băi folositöre.

Un croitor din București. Cetim în ñuarul „Dreptul“, că Ionescu Gheorghe, croitor de profesiune, care posedänd o avere colosalä, fabulösä, mirificä, astfel cum se găsește numai în basmele din Halima, a dat, ñilele trecute, urmätörea cüdatä petițiune, tribunalului de Ilfov: „Domnule prim-președinte, Sânt 5 contracte dela un moș al meu care a fost în România iconom și egumen și a murit în anul 1875. Aceste 5 contracte și un sinet. Sinetul este din anul 1870. Un contract din anul 1864. 2 contracte din anul 1871. Vreau dar sę binevoiți a face sę fie judecata ca atunci și plata de judecatä tot ca atunci. Alätur și un act de unde a murit moșul meu. Este un sinet care ñice că a împrumutat statul Român, imperiul China, Anglia, Turcia, Francia, America, Austria, Rusia și confederațiunea

Germänä, cu döue sute de mii milioöne de miliarde de lire a cinci lire una pe curs de 6 ani, cu dobändä câte 4 lire la sutä pe lunä, și se légä acele țeri că în timp de 600 ani numitele țeri va aperä țera asta cu cheltuiela lor. Este iscälit de comisarul domnesc pentru prințul Carol I, al Principatelor-unite române. Este iscälit de dnii I. Cöndi, Perecli Cerlenti: N. Bibescu, Camardineru Constantinescu, ministru Brätianu, pentru ministru financelor N. Steriadi, Grigore Culat în Ploesci. Este iscälit de primäria de Franța, de Berlin, de Austro-Ungaria, de Rusia, și Turcia, Grecia și alții. Alt contract care a împrumutat 290,000 lire sterlinge, care ñice sę plătescä câte doi la sutä pe lunä, este din anul 1864, este iscälit Iancu Naișitu din Iași, G. Bagdat din Râmnicu-Särat, B. Boerescu din București, Toroc croitor, Dinu cărciumar strada Oțetari, G. Cantacuzin, A. Cantacuzin, Menelas Gherman, D. Zefcar, D. Crețulescu, Ruston Proctor și Compania în Anglia. Prinț Hagi Abdulah Singi în Londra și Ruber Companie. Canacovnoschi Stailof în Tërnova și alții mai mulți. Trauspitzer la Colțea. Băleanu, Hilel, Ghensberg în Iași, etc. Nu mai vorbim de celelalte contracte, căci ceea ce am reprodus pöte da o idee despre valoarea totalä a averi sale. Bietul Ionescu e însă inconsolabil, fiind că președintele n'a voit sę-i primescä cererea, spunöndu-i că tribunalul nu pöte judecă o sumä atât de mare.

Un om cu piclörele täiate. Luni, la 12 sept., călötörii pe linia București-Bräila asistarä la un teribil accident dinaintea gärei Buzëu. Äci se intälnesc trenurile cari apucä spre Mărășesci și spre Bräila și vice-versa dela aceste locuri spre București. Vre-o patru dintre călötörii trenului ce venia dela București, întrebänd care e trenul ce merge la Römnic și arätändu-li-se acel tren, se grăbirä a se urcă într'ensul. Însä tocmai împiegații trenului se ocupau cu manevre pentru adăugare de vagoné și cei patru se pomenirä că plăcă. Vedönd că vagonéle lor se îndreptau spre o direcțiune care nu erä a lor, se dispuserä töi a säri jos până a nu-și luä curs räpede vagonéle. Trei dintr'ensü, mai tineri, äü putut säri fără nici o contusiune; însă un al patrulea, mai bëtân, nefericitul profesor Iorgu N. Cruđu dela Römnicul-Särat, n'o putü face cu aceeași agerime și căđönd jos pe șine, vagonéle i trecurä peste piclöre cari i se retezarä dela genunchi. İși inchipuescö cineva örörea acestui sinistru.

Necrolog. *George Bucșia*, unul din cei mai bravi preoți ai generațiunii nöue, carele ș-a făcut studiile teologice la Viena, apoi a fost aplicat ca profesor la gimnasiul din Blaș, de unde fu numit paroc în Aranyos-Lona, a încetat din viettä la 8 l. c. în etate de 35 ani, lăsänd în doliu pe veduva sa cu doi copii. Înmormöntat de 17 preoți, vice-protopopii Benjamin Pop și Ștefan Colcer ținurä cuvöntäri petruñdätöre.

Sciri din România. *Regele* va face în curönd o călötörie la Iași, unde va inspectä trupele divisiunii a IV, comandate de generalul Racovița. — *Di Ștefan Veleșcu*, directorul pensionatului „Heliade“, a luat nobila însärcinare de a cresce pe un fiu al repausatului dr. Iosif Hodoș. — *Conservatoriul din București* va trämite în töte duminicile și sərbätöriile corul ceremonial la Sinaia pentru a cantä serviciul divin, pe cât timp vor mai stä suveranii Romäniei acolo. — *Döue mari cestiumi* preocupä actualminte spiritele: reforma magistraturii datorită dlui C. A. Rosetti și reforma instrucțiunii publice propusä de dl V. A. Ureche, amöndoi ministri de resort.

Proprietar, redactor respunđör și editor:
IOSIF VULCANU.